



Planys d'amor

Lluny de l'amor
en terra estranya,
en terra estranya
plora el cor
amb greu dolor.

Lluny dels teus ulls, lluny del teu cor,
tot em sembla nit i fred i mort,
i fins el cant del rossinyol
em fa dol
em fa dol.

Soledat del bosc endins,
prou te crido amb llavi ardent
i el vent sol gronxant els pins
me respon ben tristament ...
I s'allunya crudelment.

Cada estrella té sa llum,
cada flor té el seu perfum,
i jo visc en la foscor,
sense llum i sense olor,
més ai! morint
morint d'amor.

Orenetes que heu arribat
de la terra de mon aimat,
voleu dir-me si l'haveu vist,
si el deixàreu joïós o trist?
Si em porteu del seu amor
el record?

